

52 Обвалї силны те Ѡ престоблы те ѡмъ, ѡ възвышы смирѣнны те:

53 Гладны те ѡспжани съ добрыны, а богаты те Ѡ пдсти празды.

54 Защитї Израїла Ѡтrockатъ свой, да поменѣ милость тѧ,

55 Каквото ѣ думалъ на отцѣ те наши, на Авраама, ѡ на сѣме то мѧ до вѣка.

56 И седѣ Марїамъ съ нѣл колко до трї мѣсаци: ѡ послѣ се вжрнѧ въ кжша та си.

57 И ѡспжанисе време то на-Елїсавета да роди: ѡ роди снѣ.

58 И чѧха ѡнѧ што живеѧ на околѣ, ѡ роднины те ѡ, защѣ ѣ възвеличилъ Гдѣ милость тѧ си съ нѣл: ѡ радѣвахасе съ нѣл.

59 И въ Ѡсмьятъ дѣнь, дойдѣоха да ѡвртѣжатъ Ѡтроче то: ѡ наричаха го съ башино то мѧ ѡме. Захарїа.

60 И Ѡговори мѧйка мѧ, ѡ рече: нѣ: но Іѡаннъ да се наречѣ.

61 И рѣкоха ѡ защѣ никой нѣма въ твойтѧ родѧ да се нариче съ това ѡме.

62 И помѧхѣвахѧ на бащѧ мѧ, каквѣ бы щѣалъ (тоѡ) да го наречѣ.

63 И тоѡ поиска джсчїца, ѡ написа, ѡ рече: Іѡаннъ ще да мѧ бжде ѡме то: ѡ чѧдѣхасе сїчки те.

64 И тоѧ чѧгъ мѧ се Ѡво-риха оустѧ та, ѡ азѣко мѧ: ѡ говореше, ѡ прославѧваше Бгѧ.

65 И вѣдѣ стрѧхъ на сїчки те, който живеѧха околѣ нѣхъ: ѡ по сїчка та планинска страна Іудѣйска приказѣвахасе сїчки те тѧ дѣмы.

66 И тѣриха ги сїчки те на сжрдѣ то си който ги чѧха, ѡ говорѣха: што щѣ да бжде това Ѡтроче: ѡ ржкѧ та Господна бѣше съ нѣго.

67 И Захарїа отѣцо нѣговъ ѡспжанисе съ Дхѧ стѧго: ѡ пророчествова, ѡ рече:

68 Нѣка вжде благословѣнъ Гдѣ Бгѧ Израїлевъ, защѣто поѣти, ѡ сотвори ѡзквлѣнїѣ на свой те людѣ,

69 И вдигнѧ ни сила побѣдїтелна въ домѧтѧ на-Давїда Ѡтрока своегѡ,

70 Каквото што ѣ прода-малъ презъ оустѧ та на-стѣи те, който са Ѡ вѣка прорѣцы нѣгови.

71 Изквлѣнїѣ Ѡ враговѣ те наши ѡ Ѡрдѧ та на-сїчки те ѡнѧ, който ны ненавїдатъ:

72 Да сотвори милость съ отцѣ те наши, ѡ да помѧнѣ сватѡй свой завѣтъ:

73 Клѣтва та, съ коѧто се заклѣ на Авраама отѧѧ нашѣго: да дадѣ намъ:

74 Като се ѡзбѧвимѣ Ѡ